

Lisbeth Arbøl (CD):

Til beslutningsforslag nr. B 79: Landbruget står for tur ved EU's regeringskonference i 1996, og det er nødvendigt med en omstilling. Hvert år at skulle hente en så enorm plante- og dyreproduktion ud af det økosystem, som danske landbrugsbedrifter råder over og ligefrem er blevet tilskudsmæssigt begunstiget til, har i dag vist sig at medføre store problemer.

Brugen af næringssalte – især nitrat – har medført belastning af grundvandet og vandmiljøet i det hele taget, og vi kender vel alle sammen de sundhedsmæssige risici.

Men den form for tvang, som Enhedslisten lægger op til i lovforslaget, mener CD imidlertid ikke er en motivationsfaktor. Dette er en fælles EU-opgave, som jo også flere kommissærer arbejder intensivt med. Det ville være urimeligt isoleret at pålægge dansk landbrug byrder af denne art.

Til beslutningsforslag nr. B 80: Igen en besynderlig pædagogik vedrørende motivationsfaktor. Det fremmer vel ikke ligefrem interessen at slå et erhverv ihjel. Men o.k., et dødt erhverv hverken forurener eller bruger energi.

Nej, det er en anden vej, vi må gå. Vi må som forbrugere gribe i egen barm og være mere bevidste og villige til at betale for den sunde kvalitetsvare. Men det er vel, hvad man kan forvente fra denne fløj i salen. Vil folk ikke forstå, hvad der efter systemets mening er bedst for dem, så skal de tvinges til det. Det forekommer mig, at vi har set lande og systemer, hvor dette ikke fungerede så godt endda, og jeg synes faktisk, det er synd, at Enhedslisten behandler den økologiske idé på denne faktisk usunde måde.

Til beslutningsforslag nr. B 81: Kvælstof, kunstgødning, energi, og så skal vand selvfølgelig også med. Også her skal landbruget åbenbart have stokkemethoden. Det virker, som om Enhedslisten tror, at det hænger sådan sammen i samfundet, at når nu private forbrugere skal betale, skal landbruget da så sandelig også. Når jeg skal, så skal du heller ikke slippe, og hvem af os er mon så den største synder?

Det er bare ikke på den måde, økologisagen, som CD også mener er god, skal gribes an. Der skal være et forpligtende samarbejde i EU. EU og forbrugerbevidsthed samt vilje til at betale for den sunde vare er nøgleord.

Beslutningsforslag nr. B 82 vil jeg ikke knytte yderligere kommentarer til.

Til beslutningsforslag nr. B 83: Meningen bag forslaget er sikkert god nok, men CD mener, at

filosofien bagved igen er baglæns og forkert. Enhedslisten vil åbenbart genoplive gammel planøkonomi nu, hvor den kommunistiske planøkonomi ellers for længst er død.

Jeg skal meddele, at CD ikke kan stemme for de af Enhedslisten stillede beslutningsforslag.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg skal takke for kommentarerne, og så vil jeg tage nogle overordnede betragtninger først.

Til spørgsmålet fra SF, der siger, at nu ser det ud, som om Enhedslisten har slået om og er gået ind for afgifter, vil jeg sige, at vi har en afgiftspolitik; den har vi haft hele tiden. Det, vi har kritiseret afgifterne for, er, at når der har været tale om generel tilbageføring og ikke målrettet tilbageføring, har det i mange tilfælde en utrolig begrænsende adfældsregulerende effekt.

Det, der har kendetegnet alle de afgifter, vi snakker om her, er at samle dem sammen, og så kan man få dem tilbage til omstilling. Det er det, der ligger i princippet, og det er det, der ligger i selve Den Grønne Landbrugsfond. Det vil sige, at der er en anden opfattelse af afgifter end den, som har ligget til grund for regeringens udspil, når vi har snakket om CO₂-afgiften. Men CO₂-afgiften er også endt i retning af Enhedslistens udspil netop med en målrettet tilbageføring, så det er i hvert fald ikke en ny politik fra vores side, at vi går ind for den slags.

En anden lille finte, som Det Konservative Folkeparti her peger på, er: Hvorfor skal den nederste fjerdedel slippe fri? Det er, fordi vi har det syn, at det ikke er det generelle forbrug af tingene, vi er ude efter, men overforbruget. Vi er ude efter at etablere en økologisk kappestrid forstået på den måde, at de, der kommer godt ud, slipper for at betale afgiften. Og samtidig er der et provenu i en fond, der gør, at man kan investere i energibesparelser, vandbesparelser og andre ting.

Til hr. Aage Brusgaard, der fortæller, at dyrene jo skal have vand, kan jeg nævne, at der er et utroligt vandspild, som gør, at gyllebeholderne i øvrigt bliver forkert fyldt med vandspildet, så det også ødelægger kapaciteten dér. Det, det går på her, er at fremme en interesse i at spare på vandet, og det er igen at få de investeringer til at komme det vandspild til livs, som man kan få fra denne fond. Det kan landbruget altså til Venstres og De Konservatives orientering ikke selv finde ud af.

En anden ting er, at når det drejer sig om det øvrige erhvervsliv, så er det jo netop sådan, at